Stříbrné momenty Dany Brožkové
komentář k rozboru finále longu na ME v Bulharsku 2010

K3 - Začátek v pohodě, držím směr a kontroluji všechno, přes co přebíhám. Na K3 první problém – ta nenápadná rýha v mapě je ve skutečnosti větší údolí a chvíli mi trvá, než si to uvědomím.

K5 - Jdu opatrně a hlídám směr - v zeleném je totiž hodně popadaných stromů, musím kličkovat a přelézat.

K7 - Půjdu rovně, obíhačka okolo vypadá na dlouho. Na loukách v údolí dost pálí slunce. Tři minuty přede mnou nikdo nestartoval, tak ani nečekám, že bych mohla někoho doběhnout. Ale snažím se makat, aby za mnou startující neviděla na loukách mě. Při seběhu do údolí před kontrolou jsem si přestala hlídat vzdálenost a přelezla na druhou stranu v místě, kde jsem myslela že sbíhám vedle louky naproti kontrole. Chybu jsem po chvíli odhalila a nabrala správný směr do dohledávky.

K9 – Na kopec ke kontrole se drápu světle zeleným, je to lepší než běžet po louce, kde praží slunce. Po oražení si dávám gel a zapíjím ho vodou. (Ještě že jsem si ji včera nechala poslat. Organizátoři se rozhodli tradičně až po nátlaku, že přidají tuhle improvizovanou možnost občerstvení.)

K15 – Potkávám Evu, jak přibíhá do motýlka. Startovala šest minut za mnou, tak to jdu asi dobře, pokud jsem teda kontroly v motýlu oběhla všechny a něco nepřehlédla.

K20 - Měla jsem to víc nadběhnout, takhle jsem musela kus běžet přes nepříjemné keře s trny.

K22 - Murko mě na občerstvovačce povzbuzuje, že to na mezičasech vypadá výborně. Takže jdu dobře, teď ještě v klidu pokračovat, závod končí až v cíli.

K23 - Běžím údolím až po další vidlici údolí. Pak držím směr přes hustník. Fajn, přibíhám jen trochu vlevo od kontroly.
K25 – Hlavně držet směr. Čtu všechno co přebíhám. Louka končí v mapě jasně žlutou oblastí, která je výborně vidět a nasměrovala mě na vidlici rýh a na kontrolu.

Cíl – Nezdá se mi ten čas, zjišťuji jestli mám opravdu všechny kontroly. Ideální závod to nebyl, ale chyby dělaly všechny. Šlo o to vydržet a bojovat až do konce, v tomhle počasí se mohlo stát cokoliv.

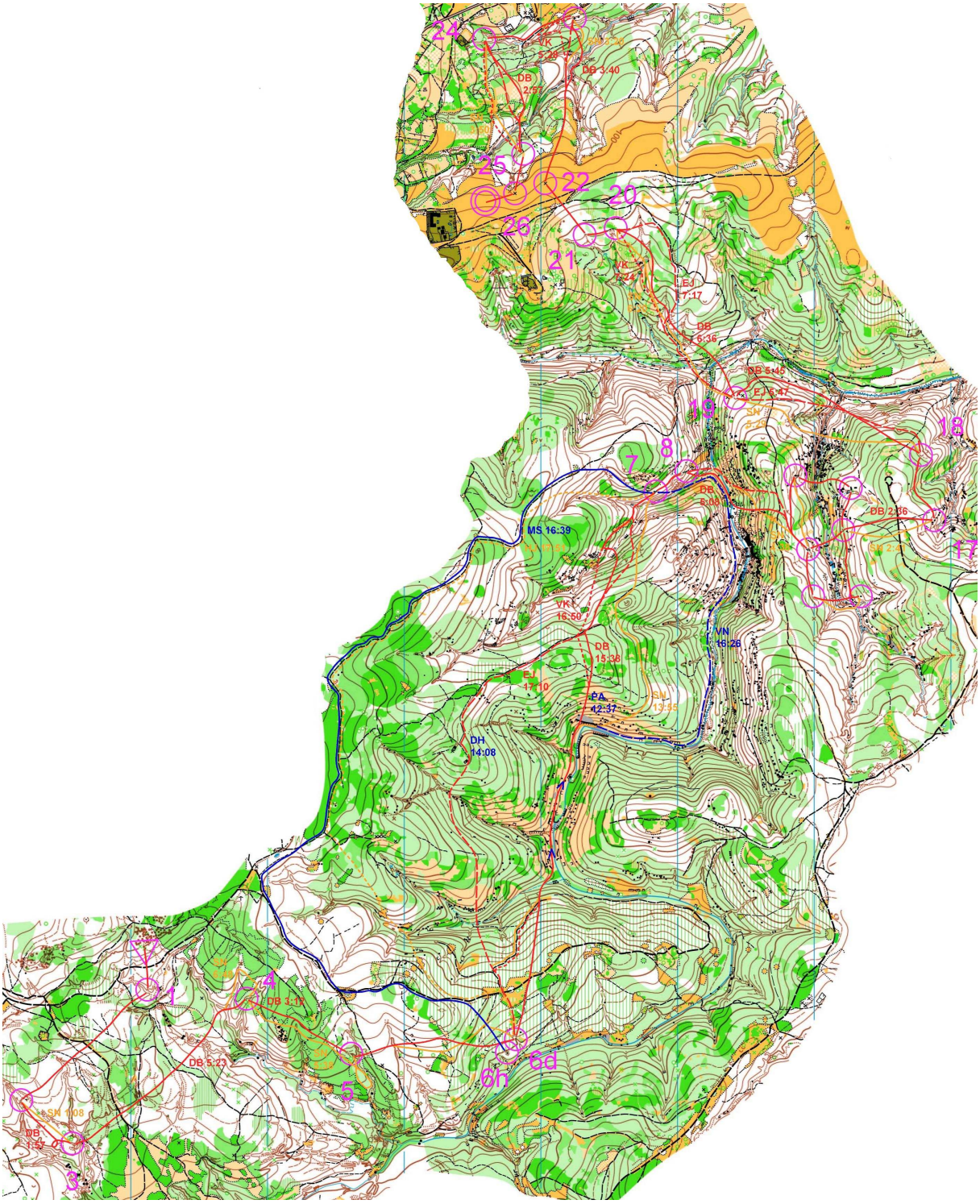

Mystérium královské volby

Postup 6-7 na trati mužské i ženské klasiky patřil rozhodně k nejzajímavějším úsekům letošního ME. Časové rozdíly různých běhaných variant se totiž ukázaly jako nebývale zásadní a opravdu měly přímý dopad do výsledkové listiny. Jako jasně nejrychlejší se projevila přímá varianta, což řadu závodníků při analýze docela zaskočilo. Údolí totiž mohlo být silně zarostlé a nepříjemně kamenité. Mezi mnohými, kteří se

mu instinktivně vyhnuli, byl i pozdější vítěz Daniel Hubmann, který běžel stejný postup jako Eva Juřeníková. Ztráta cca 1.5min. Mnohem zásadnější ztráty se ale nabíraly při volbě totální levé obíhačky - například Michal Smola i Helena Jansson tu ztratili na nejlepší časy celé čtyři minuty! Stejně jako Valentin Novikov při běhu podle potoka zprava. Poslechněme si, jak svůj boj s tímto postupem líčí s typickou sebeironií právě bronzová Švédka Jansson: *"Po minutové chybě na šestce jsem ve stresu vypálila směr sedmička, aniž bych ten postup jakkoliv řešila. Když dobíhám nahoru na louku, všímám si, že přímo znamená překonat spoustu žlutozelené a taky spoustu vrstevnic. Bleskne mi hlavou, že tohle je přece kontinentální závod a tak určitě existuje obíhačka. Stáčím se ostře doleva. Jenže pak se mi zdá, že úplně okolo je to moc dlouhé, a tak si to trochu zkracuju přes údolí. Nahoře na cestě se už pak ale běží výborně, získávám skvělý pocit. Přesně trefuju kontrolu a razím. Radost z celkem povedeného postupu mi ale vydržela jen dvě vteřiny. Protože přesně tak dlouho po mě orazila tu samou kontrolu Simone, startující za mnou tři minuty."* Vendula Klechová byla naopak mezi těmi, kteří to vzali přímo. Co jí k tomu vedlo? *"Při delší cestě ke startovnímu lampionu jsem si všimla, že nás čeká dlouhý postup - a tak jsem se na to snažila podívat a mít to připravené předem. Na podobný postup jsme byly teoreticky připravené, tak jsem se jen přesvědčila, že obíhačka je opravdu neúměrně delší a rozhodla se jít přímo. S vědomím, že rozhodovat bude i důraz při provedení, hlavně v údolí."*

Jedna volba, jedno stříbro a několik životních výsledků z longu
výňatek z článku v časopise Orientační běh

Dana Brožková završuje svou kompletní sbírku medailí z vrcholných souteží stříbrem! Pátá Eva Juřeníková a osmá Vendula Klechová dosahují nejlepších výsledků své kariéry. A vše jistí patnáctá Martina Dočkalová a šestnáctá Šárka Svobodná. Fantastická bilance našich žen z bulharské klasiky. Závodu, který byl víc než kdy jindy i o morálce. Sedmý den, pro některé - mezi nimi i Danu - sedmý závod. Kopce a vedro. A tratě, které na podmínky neberou žádné ohledy - hornatých 17km pro muže a 11 km pro ženy, to je samotná horní hranice toho, co lze ještě přežít. Upřímně řečeno, délky jsou vzhledem k programu trochu bezcitné. Ale takový je stav a kdo chce uspět, musí se na to trápení dokázat těšit. Přesvědčit se, že je to přesně to, co chce. A mít jasnou představu, jak se s tím popere.

"Když budou pochyby kudy, tak rovně. A zelená jako by nebyla. Pohlídat jedničku." Dana má před startem docela jasno a trať posléze zvládá virtuózním způsobem (viz mapový rozbor longu). Kromě jednoho zaváhání na začátku běží přímočaře, bezchybně a jako jediná dokáže hodit rukavici předpokládané vítězce Simone Niggli. Ta má však takovou fyzickou převahu, že si může dovolit prochybovat pět minut a stále ještě usedne na trůn. Třetí Helena Jansson však na Danu závratné čtyři a půl minuty! Že by nepila Kolalokovu limonádu? Ale kdeže, je to mnohem prostší - Helena

byla jednou z mnoha, kteří se dnes nachytali na královské volbě postupu (viz mapa). O čtvrté místo dlouho bojovala Vendula Klechová, běžící svůj životní závod. V úplném závěru však přišla fatální únavová chyba, která Vendu srazila pod velkou bednu. *"Proto jsem z výkonu nejdřív neměla radost. Ale teď to vidím jinak - chyby dělali všichni a pro mě je to umístění hlavně obrovská motivace."* Podobně smolně zakončila svůj skvěle rozběhnutý závod na loňském MS Eva Juřeníková. Ta si však letos závěr pohlídala a poprvé v životě se mezi dospělými vyhoupla v mistrovském závodě na velkou bednu, kde si tak mohly s Danou zaslouženě pogratulovat. *"Z umístění mám obrovskou radost. A přitom si ještě uvědomuju, že nebylo nereálné poprat se o medaili..."* Ani Evě motivace nechybí. A jako profesionální trenérka vnímá i výkony ostatních: *"Jaký to máme tým!"*

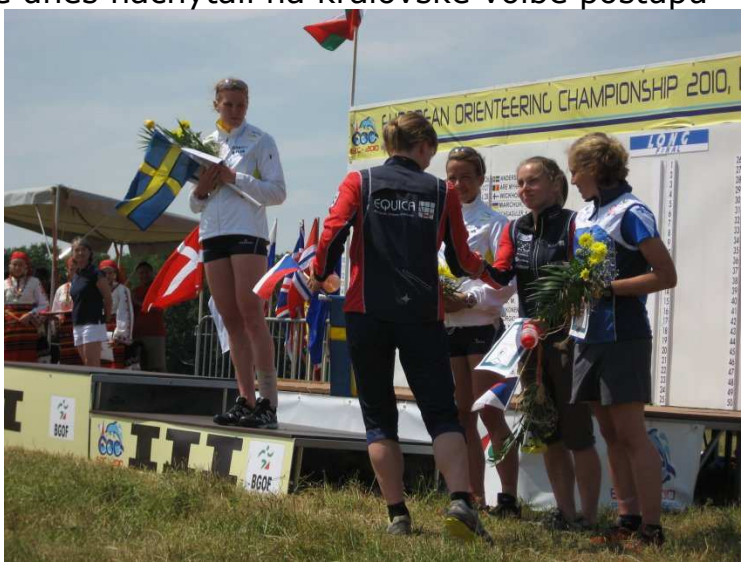

Merz a Gueorgiou, hrdinové štafetového finiše, byli i velkými favority klasiky. Mattias Merz si však podvrtknul kotník hned za startem (shodou okolností přímo před očima Šárky Svobodné) a Thierry Gueorgiou přišel z lesa pěšky zadem. *"Mám problémy se zády a leze na mě nějaká chřipka,"* odpískal Francouz své účinkování v Bulharsku. Obě hvězdy však zastoupili krajané. Zatímco další titul pro mistra světa Daniela Hubmanna se jevil jako samozřejmost (možná by nesouhlasil...), tak druhé místo mladého Philippe Adamskiho je určitě senzací. A je pro tento závod příznačné, že rozhodující část Adamskiho výkonu tvořil nejlepší mezičas na královské volbě postupu. Tam, kde mladý Francouz rozhodl o zisku medaile, naopak mnozí dlouhou obíhačkou fatálně ztratili - Nor Kaas, další překvapení závodu, tam prohrál medaili, a náš Michal Smola ztratil šanci útočit na první šestku. *"Měl jsem obavy, jaká bude průběžnost v údolí kolem potoka na přímé variantě postupu, proto jsem zvolil obíhačku zleva. Tušil jsem, že to bude o něco pomalejší než rovně, ale mohl jsem si namapovat zbytek tratě a pošetřit síly. Časová ztráta přes čtyři minuty mě při analýze mezičasů hodně překvapila. Mapa podle mého názoru nedává moc dobrou informaci o průběžnosti..."* O důležitosti dlouhého postupu pro zbytek závodu svědčí i další Michalova zpověď: *"Z hlášení komentátora a pokynů trenéra jsem zjistil, že neběžím dobře. Přitom jsem si myslel, že jsem běžel docela rychle a bez větších chyb. Nevěděl jsem totiž, že jsem ztratil ony 4 minuty na dlouhém postupu. Bohužel jsem se tím nechal hodně ovlivnit. Ztratil jsem bojovnost, která byla do poslední hodně běžecké třetiny závodu v dusném počasí potřeba."* Přímá volba se ale naopak povedla trefit Janu Šedivému, kterého informace na divácké kontrole také

docela překvapily - ale v opačném smyslu. *"Šéďa mi prostě nechtěl uvěřit, že na rádiu furt vede. Brblal, že to nemůže být pravda,"* přibližuje humornou scénku na občerstvovačce Jan Šidla. *"Já jsem tam hodně nechal, tak minimálně třikrát minutu a půl,"* svěřuje se pak pragovák komentátorovi v cíli a stále se zdráhá připustit, že by zaběhl něco pozitivního. Konečné dvanácté místo je však i jeho dosavadním osobním maximem a vstupenkou do vyšší společnosti. Michal Smola dobíhá patnáctý.